

عنوان مقاله:

ضرورت، مبانی و الزامات تدوین قانون فضایی ملی

محل انتشار:

هفتمین همایش انجمن هوافضای ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سید هادی محمودی - پژوهشگاه هوافضا، دانشجوی دکتری رشته حقوق بین الملل عمومی، دانشگاه عل

علی اکبر گلو - پژوهشگاه هوافضا، رییس پژوهشکده مدیریت، حقوق و استانداردهای هوافضا و

خلاصه مقاله:

شرط دادن مجوز و نظارت مداوم بر فعالیت های ملی در فضای ماورای جو که مطابق با مفاد ماده 6 معاهده فضای ماورای جو میباشد، در طول زمان منجر به تدوین قوانین ملی توسط برخی کشورها شده است که به طور مشخص به فعالیت های فضایی آنان می پردازد. این امر، همچنین از مقررات مربوط به مسئولیت بین المللی، هم در معاهده فضای ماورای جو و هم در کنوانسیون مسئولیت ناشی می شود؛ زیرا کشورهای فضایی، در صدد هستند تا این قوانین داخلی را اصولا به این دلیل تدوین نمایند تا به آنان اجازه دهد، مسئولیت مالی را به واحدهای غیر دولتی منتقل کنند و میزان خسارتی را که یک کشور ممکن است در سطح بین المللی متحمل گردد، از آنان مطالبه نمایند. باید توجه داشت که توسعه قانون فضایی ملی، یک فرآیند مداوم است و هنوز تعدادی از کشورهای فعال در عرصه فضا، فاقد قوانین ملی در این زمینه هستند. با وجود این، تردیدی نیست که حجم رو به رشد تدوین اینگونه قوانین، نمایانگر یکی از زمینه های واقعی حقوق فضایی در آینده خواهد بود. این نوشتار تلاش دارد تا به بررسی ضرورت، مبانی و الزامات تدوین قانون فضایی ملی از منظر حقوق بین الملل فضایی بپردازد. با تدقیق در مورد ضرورت قوانین فضایی ملی، در می یابیم که منطق قانون گذاری ملی فضایی از حقوق بین الملل فضا و به طور مشخص از معاهده فضای ماورای جو 1967، ناشی می گردد. همچنین به این نکته پی می بریم که هر چند این دولت ها در برخورد با فعالیت های فضایی ملی، رویکرد های متفاوت دارند، اما در همه این قوانین، نکات مشترکی وجود دارد که هر دولتی برای تدوین یک قانون فضایی ملی باید آنها را به کار گیرد و شامل مجوز، نظارت مستمر بر فعالیت های فضایی، ثبت شیء فضایی، جبران خسارت و ... می گردد.

کلمات کلیدی:

فعالیتهای فضایی- خصوص یسازی- قوانین ملی- مسئولیت- نظارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/55434>

